

sată pređişii doi căpitanii întélniră pe Ispilante, care 'i îndemnă a 'şi reocupa poziţiunile spre a încerca şi împreună cu dânsulú sórta armelorú. Ênsé ei, nu numai că nu respuseră la îndemnarea lui, dér încă 'i şi imputară că în timpulú luptei elú a stă-tutú atâtú de departe că nici mirosulú prafului de puşcă nu 'lú-a pututú simţi, nici vîjăitulú glónţelorú inamicului nu 'i-aú atinsú urechile. Nimeni dér nu 'i mai da ascultare, ei toţi, coprinsi de disperare, 'i atribuiaú óre-cum lui cauzele neisbândeii şi 'lú consideraú ca autorú alú nenorocirilorú ce-'i aşteptaú.

Vedéndú Ispilante attitudinea şefilorú de corpuri, după ce se încercă prin diferite moduri de convingere ca să-'i înduplece a reincepe lupta, — stândú mai multe ore călare lângă satulú Văcăresci, — şi vedú că nu folosescenimicú, fu coprinsú de multă descuragiare. Consultându-se dérú cu cei mai experimentaţi d'între căpitanii sêi se decisseră în unanimitate, a se retrage din Têrgovişte şi a trece peste Oltú la Rómnicu-Vâlceii, unde, poziţiunea fiindú mai muntósă, apărarea putea fi mai eficace. După acéstă decisiune, fórá a perde multú timpú, adunará pe toţi ostaşii, cari deja începuseră a se descuragia, şi, formându 'i grabnicú în duoé colóne, porniră în aceeaşi nópte şi se îndreptară, cei din stânga, de sub căpitanulú Duca, pe drumulú Găeşti-lorú spre Piteşti, — în care acestú percursú desertară Duca, G. Manu, şi alţi câţi-va d'între cei mai în-